

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 02.06.1999
KOM(1999)270 endelig udg.

**ANDEN RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**OM GENNEMFØRELSEN AF "KONKLUSIONERNE FRA
MIDTVEJSMINISTERKONFERENCEN OM INTEGRATION AF FISKERIET
OG MILJØET 13-14 MARTS 1997 I BERGEN"**

1. INDLEDNING

Denne rapport er struktureret på samme måde som den, der blev udarbejdet af Kommissionen i 1998 (KOM(1998) 326 endelig udg. af 19.5.1998). Rapporten kommer derfor - ligesom sin forgænger - ikke nærmere ind på afsnittene om **retningslinjer, forvaltningsmål og strategier**. I den foreliggende rapport redegøres der for afsnittet om **foranstaltninger**, som udgør størstedelen af konklusionerne og retter sig meget direkte til myndighederne. Rapporten omhandler foranstaltninger på EU-niveau og indeholder ikke oplysninger om foranstaltninger, der gennemføres af de enkelte medlemslande.

2. GENOPBYGNING ELLER OPRETHOLDELSE AF GYDEBIOMASSEN

(Afsnit 6 og 7 i konklusionerne)

I løbet af 1998 indførte ICES et forsigtighedsprincip inden for fiskeriforvaltning (maksimums- og målreferencer, se nedenfor). Dette forsigtighedsprincip blev fuldstændigt indarbejdet i ICES' rådgivning om forvaltning af kommercielle fiskebestande for 1999, der blev offentliggjort i november 1998.

Da Kommissionen udarbejdede sit forslag til TAC og kvoter for 1999, benyttede den i vid udstrækning dette af ICES udviklede forsigtighedsprincip inden for fiskeriforvaltning. Rådet kunne på sit møde i december 1998 vedtage de fleste TAC, som Kommissionen havde foreslået for fiskebestande i det område, som Nordsøkonferencen dækker, uden ændringer (Rådets forordning (EF) nr. 48/1999 af 18. december 1998).

På det årlige bilaterale møde i 1998 mellem EU og Norge om fiskebestandene i Nordsøen, noterede parterne, at en række vigtige demersale og pelagiske bestande ifølge ICES ligger tæt på eller uden for de sikre biologiske grænser. De var enige om, at det er nødvendigt med en vedvarende indsats for at forbedre den generelle bestandssituation.

På baggrund af den aktuelle bestandssituation for rødspætte enedes EU og Norge om fortsat at følge en flerårig forvaltningsstrategi, der tager sigte på at genopbygge gydebiomassen. Den TAC for rødspætte for 1999, der blev fastsat af EU og Norge, forventes at føre til en reduktion af fiskeridødeligheden i forhold til 1998 og at bidrage til en genopbygning af gydebiomassen.

Skønt der er opmuntrende tegn på, at sildebestanden, er ved at komme ud af den foruroligende situation, den befandt sig i i 1996, fastslog EU og Norge, at det er nødvendigt at videreføre grundbestemmelserne i den genopbygningsplan, de blev enige om i 1996. Særlige bestemmelser om direkte fiskeri efter brisling, som skulle begrænse bifangsterne af ungsild, blev videreført for 1998 og 1999.

De bilaterale samtaler, EU og Norge havde indledt i 1995, om forbedring af forvaltningsordningerne for makrel (herunder spørgsmål som fiskeridødelighedsprocenter og minimumsgydebiomasseniveauer) blev fortsat i 1998. Skønt der stadig sker fremskridt, har disse samtaler endnu ikke ført til et endeligt

resultat. Dette skyldes til dels spørgsmålets komplekse karakter. TAC for 1998 og 1999 blev fastlagt på linje med de vedtagne fiskeridødelighedsprocenter.

Der er opmuntrende tegn på, at fiskeridødeligheden for torsk er faldet de sidste par år. Gydebiomassen er steget i den senere tid og forventes at stige yderligere, efterhånden som den rigelige 1996-torskeyngel kønsmodnes. For 1999 er TAC blevet fastlagt til 132 400 t, hvilket modsvarer et markant yderligere fald i fiskeridødeligheden for denne bestand. På denne måde håber EU og Norge at konsolidere den gradvise genopbygning af gydebiomassen.

EU og Norge blev enige om at afholde et møde i første halvdel af 1999 om anvendelse af et forsigtighedsprincip inden for fiskeriforvaltning. På dette møde vil hovedparten af de kommercielt betydningsfulde bestande i Nordsøen blive drøftet.

På ovennævnte rådsmøde blev Kommissionen for første gang anmodet om at overveje at foreslå TAC for bestandene i Nordsøen af rødhaj og dybhavsrejer (der findes allerede en TAC for sidstnævnte art i Skagerrak/Kattegat). Kommissionen lovede at forelægge Rådet forslag herom i begyndelsen af 1999.

I 1998 fastsatte ICES maksimums- og målreferencer for de fleste af de bestande, der er anført i bilaget til konklusionerne. Der blev fastsat referencer for torsk, kuller, sild, makrel, dybhavsrejer, sperling, rødspætte, sej, tobis, tunge og hvilling. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet i fiskeriforvaltningen på basis af målreferencer fastsat af ICES er endnu ikke blevet formelt vedtaget af Rådet.

Hvad angår opstilling af bestandsvurderinger og -prognoser, kan det nævnes, at ICES for nylig har opstillet sådanne bedømmelser for havtaske, glashvar, sperling og tobis.

3. INDSKRÆNKNING AF FISKERFLÅDERNES KAPACITET OG/ELLER FISKERIINDSATSEN

(Afsnit 6.9 i konklusionerne)

Målene for EU-fiskerflådens kapacitet og/eller fiskeriindsats er fastsat i flerårige udviklingsprogrammer (FUP). De udformes i overensstemmelse med artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92, "grundforordningen", og tager sigte på at reducere flådekapacitet og fiskeriindsats til et niveau, der sikrer ligevægt på lang sigt med de disponible ressourcer. Det nuværende program er det fjerde i rækken og dækker perioden 1.1.1997-31.12.2001 (FUP IV).

Rådets beslutning 97/413/EF af 26.6.1997 indeholder retningslinjerne for fastlæggelsen af målene i FUP IV. De kræver en nedskæring af fiskeriindsatsen på 30% for udryddelsestruede bestande og på 20% for overfiskede bestande. Satserne er gradueret efter, hvor stor en procentdel disse bestande udgør af fangsten. Fartøjer med en længde overalt på under 12 m, som anvender faststående redskaber, er undtaget fra bestemmelserne om kapacitetsnedskæringer.

FUP IV identificerer fartøjskategorier for hvert enkelt medlemsland og fastsætter ud fra de udnyttede bestande og de anvendte fangstredskaber de mål for indskrænkningen af fiskeriindsatsen, der skal være opfyldt for hver kategori pr. 31.12.2001. Der er også

fastsat mellemliggende årlige mål for at sikre, at nedskæringerne gennemføres gradvis. I 1997 blev EU-flåden reduceret med omkring 2% i tonnage og 3% i maskineffekt.

For fartøjer, der anvender ikke-faststående redskaber, såsom trawl og snurpenot, kan indskrænkningerne af fiskeriindsatsen i henhold til FUP IV opnås ved en blanding af indsats- og kapacitetsindskrænkninger under forudsætning af, at fiskeriindsatsen i klart identificerede fiskerier kan kontrolleres på tilfredsstillende måde. Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige gør brug af denne bestemmelse inden for nogle fartøjskategorier. Alle andre medlemslande satser på at opfylde FUP IV-målene ved udelukkende at indskrænke kapaciteten.

4. BESKYTTELSE AF UNGFISK, KREBSDYR OG BLØDDYR

(Afsnit 8 i konklusionerne)

En af de foranstaltninger, der eventuelt vil kunne føre til en midtvejsstigning i gydebiomassen for torsk, er at etablere kasser for at beskytte stimer af ungfisk. Der er dog problemer med at anvende denne fremgangsmåde for torsk, fordi ungtorsk ikke samles i klart afgrænsede geografiske områder i tilstrækkeligt lange perioder. Til trods herfor lykkedes det i begyndelsen af 1998 en række medlemslande gennem samordnede nationale foranstaltninger at gennemføre en midlertidig lukning for at beskytte ungtorsk, der havde samlet sig i Tyske Bugt.

Rådet besluttede foreløbigt at fastsætte forskellige maskestørrelser for faststående redskaber til fangst af henholdsvis storplettet og småplettet rødhaj som en midlertidig foranstaltning. Disse to arter blev oprindeligt slået sammen under samme maskestørrelse, hvilket er uheldigt i betragtning af, hvor stor forskel der er i størrelsen på de to arter, når de er fuldt udvoksede.

Den 30. marts 1998 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer. Pr. 1. januar 2000 afløser denne forordning den gældende rådsforordning om tekniske bevarelsesforanstaltninger (Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997). Både den gældende og den nyligt vedtagne forordning vedrører bl.a. Nordsøen, Kanalen og Skagerrak. Hovedsigtet med den nye forordning (som med den gældende forordning) er at reducere fangsterne af ungfisk, krebsdyr og bløddyr mest muligt.

Kommissionen har i forbindelse med den reviderede forordning om tekniske bevarelsesforanstaltninger forelagt Rådet et forslag med regler for anvendelse af mere end én række maskestørrelser på en enkelt fangstrejse ("to-nets reglen"). Dette kommissionsforslag indeholder også en udvidelse af den obligatoriske brug af logbog til at gælde fartøjsgrupper, der hidtil har været fritaget herfor. Disse foranstaltninger vil, når de først er vedtaget af Rådet, komme til at gælde fra den 1. januar 2000.

Desuden er der for øjeblikket ved at blive udarbejdet to nye kommissionsforordninger, som også hænger sammen med den reviderede forordning om tekniske bevarelsesforanstaltninger. En af forordningerne skal indeholde regler for fartøjer, der driver fiskeri inden for den såkaldte rødspættekasse (et areal, der groft sagt strækker sig langs Frankrigs, Belgiens, Nederlandenes, Tysklands og Danmarks kyster, og som

har store koncentrationer af rødspætteyngel). Den anden forordning skal indeholde gennemførelsesbestemmelser om brug af sorteringsstrawl eller sorteringsvinduer ved fiskeri efter rejer; bestemmelserne skulle gøre det lettere for fladfiskeyngel at undslippe.

5. BESKYTTELSE AF ARTER OG HABITATER

(Afsnit 9 i konklusionerne)

Mange af de foranstaltninger, der er beskrevet i andre afsnit af denne rapport, er ikke blot til gavn for det kommercielle fiskeri, men for alle arter som sådan. Specielt vil forordningen om de årlige TAC/kvoter i forening med forordningen om de tekniske foranstaltninger og de flerårige udviklingsprogrammer, som alle tager sigte på at nedbringe og kontrollere fiskeridødeligheden, få en gavnlig indflydelse på Nordsøens økosystemer.

Da der er fare for, at tobisfiskeriet vil få en negativ effekt på visse havfugles mulighed for at finde føde, har Kommissionen bedt ICES om i nær fremtid at rådgive i dette spørgsmål. På baggrund heraf kan Kommissionen så eventuelt fremsætte relevante forslag for Rådet.

Ovennævnte foranstaltninger har til formål at reducere fiskeriets effekt på målarter og ikke-målarter. Der findes også specifikke EU-foranstaltninger til generel beskyttelse af arter og habitater af interesse for EU. De findes i fugledirektivet og habitatdirektivet, der gælder for såvel kystområder og marine områder som landområder. Hovedhjørnestenen i disse direktiver er etableringen af et EU-net af beskyttede områder, der har fået navnet Natura 2000.

Etableringen af Natura 2000 er blevet forsinket, og det skyldes primært, at mange medlemslande ikke har opfyldt deres retlige forpligtelser. Specielt er der medlemslande, som ikke har indgivet deres nationale lister over foreslåede lokaliteter af betydning for EU inden fristernes udløb. Kommissionen har grebet dette an på to måder: for det første ved at yde teknisk bistand i form af workshoper, seminarer, konferencer mv. til medlemslandene for at hjælpe dem med at overvinde de problemer, de er stødt på, og for det andet ved at anlægge sag mod de lande, som fortsat ikke opfylder deres forpligtelser.

Hvad angår teknisk bistand, er der blevet afholdt en konference, der som specifikt emne havde gennemførelsen af habitatdirektivet i marine områder og kystområder og som mere generelle emner: finansiering, udvikling af forvaltningsplaner og sikring af samarbejdet med de involverede lokale parter.

Hvad det retslige aspekt angår, er der rejst sag mod en række medlemslande, mens en sådan sag for andres vedkommende endnu er under overvejelse. EF-Domstolen har allerede afsagt nogle vigtige domme. De vedrører ikke marine problemer direkte, men viser, at Kommissionen er i stand til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til at sikre anvendelsen af EF-lovgivningen på dette område.

Rent faktisk er der blevet indgivet et støt stigende antal nationale lister over foreslåede lokaliteter af interesse for EU. Det første biogeografiske seminar for Atlanterhavsregionen forventes afholdt i efteråret 1999. Seminaret vil ikke resultere i en øjeblikkelig vedtagelse af den endelige liste, men det vil være en milepæl for gennemførelsen af habitatdirektivet i Atlanterhavsområdet. Til dato har alle 13 medlemslande med marine områder og kystområder haft mindst en naturtype i åbne havområder og tidevandsområder på deres liste over foreslåede lokaliteter af betydning for EU.

Bilag V til Oskar-konventionen om beskyttelse og bevaring af det maritime områdes økosystemer og biologiske mangfoldighed, der blev vedtaget i 1998, bør også nævnes. I indledningen til bilaget hedder det, at Oskar vil forhindre, at der sker overlappning med foranstaltninger, der allerede er godkendt af andre internationale organisationer. Bilagets bestemmelser er konsistente med bestemmelserne i fugledirektivet og habitatdirektivet. De vil gøre det muligt for Oslo- og Paris-Kommissionen at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af marine habitater og arter, som ikke er direkte dækket af EF-lovgivningen. På denne måde skulle man kunne få et supplerende program med naturbevaringsforanstaltninger for det nordøstlige Atlanterhavsområde (inklusive Nordsøen). Kommissionen støtter det nye bilag. Kommissionen støtter også Oskars videnskabelige initiativer, som fx arbejdet på at forstå de marine økosystemer.

Konklusionerne fra Oskars møde i 1998 refererer også til behovet for en forbedring af samarbejdet med Europa-Kommissionen. Der er overvejelser i gang om, hvordan dette bedst kan opnås.

Kommissionen har støttet Biomar-projektet, der går ud på at opstille et omfattende klassificeringssystem for marine biotoper i britiske og irske farvande. Det vil blive fulgt op af det europæiske temacentret for naturbevaring, i forbindelse med udviklingen af Eunis-systemet. Der er også givet EU-midler til nogle marine projekter gennem Life-instrumentet, fx det britiske projekt om bevaringsforanstaltninger i specielle marine bevaringsområder.

Det er ikke tilfældigt at der i habitatdirektivet lægges vægt på kystnaturtyper. En stor del af kystzonerne er blandt de mest miljøbelastede områder i Nordsøen. Meget belastning stammer fra aktiviteter på land og i de kystnære farvande, men en stor del stammer fra offshore- og dybhavsområder. Kommissionens demonstrationsprogram for integreret kystzone-planlægning, der omfatter en række forskellige økonomiske sektorer (fx transport, turisme og fiskeri) har til formål at dokumentere og bedømme forringelser og vanrøgt af mange af Europas kystområder. Det vil give konkrete eksempler på god praksis i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning under en række forskellige samfundsmæssige, kulturelle, administrative og fysiske vilkår. Kommissionen vil gerne have en offentlig debat om spørgsmålet og vil i nær fremtid offentliggøre et høringsdokument baseret på de hidtidige resultater af programmet.

6. BESKYTTELSE MOD ANDRE AKTIVITETER END FISKERI

(Afsnit 10 i konklusionerne)

Da eksponering af akvatiske arter for farlige stoffer kan have alvorligere følger for kommercielle fiskebestande og -arter end for marginale eller truede arter, er Kommissionen ved at udarbejde en liste over de stoffer, der er højest prioriterede i rammedirektivet for EU's vandpolitik. Disse stoffer vil blive undergivet miljøkvalitetsmål og muligvis produktbegrænsninger, hvis målene ikke nås gennem anvendelse af den bedst tilgængelige teknologi. Dette arbejdsprogram vil supplere det, der hidtil er blevet udført under direktiv 96/61/EF der har til formål at reducere udledningerne af stoffer fra industrianlæg.

Med hensyn til landbruget afholdt Kommissionen en workshop om reduceret anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, som anbefalede, at man bl. a. skulle overveje et forbud mod anvendelsen af disse stoffer i særligt sårbare områder og en hurtigere revision af aktive stoffer i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF. Hvad angår faren for eutrofiering som følge af nitrater, har Kommissionen anlagt sag mod en række medlemslande for ringe gennemførelse af nitratdirektivet, direktiv 91/676/EØF.

Som repræsentant for EU, der er kontraherende part i Oskar-konventionen om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhav, støttede Kommissionen Oskars nye strategier vedrørende biodiversitet (som er beskrevet i et nyt bilag til konventionen), farlige og radioaktive stoffer og eutrofiering. Kommissionen har på samme måde støttet programmer i de kommissioner, der beskæftiger sig med beskyttelsen af Østersøen og Middelhavet.

7. KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

(Afsnit 11 i konklusionerne)

I løbet af 1998 blev den kontrolordning, der anvendes i forbindelse med EU's fælles fiskeripolitik grundigt revideret.

Rådet tilsluttede sig enstemmigt de analyser og konklusioner, der blev fremlagt i meddelelsen om kontrollen under den fælles fiskeripolitik (KOM(98)92 af 12.2.1998). For at afhjælpe de mangler ved kontrolordningen, som stadig fandtes efter reformen i 1993, blev der i handlingsplanen "Forbedring af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik" (SEK(98)949 af 5.6.1998) opregnet en række foranstaltninger, som nødvendigvis må træffes. Endelig vedtog Rådet i slutningen af 1998, en forordning, Rådets forordning (EF) nr. 2846/98 af 17. december 1998, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹.

¹ EFT L 358 af 31.12.1998, s.5.

Disse initiativer tager sigte på:

1. et øget samarbejde mellem alle myndigheder involveret i fiskerikontrol, -inspektion og -overvågning i alle led (fra fangst til forbruger)
2. større gennemsigtighed, navnlig med hensyn til opfølgning af større overtrædelser
3. større selvstændighed for Kommissionens fiskeriinspektører
4. øget overvågning af tredjelandsfartøjers landinger i EU.

Disse foranstaltninger træder i kraft i løbet af 1999.

I overensstemmelse med beslutningerne om at gøre satellitovervågning obligatorisk, er der blevet installeret udstyr til positionsbestemmelse på den første gruppe EU-fartøjer, for hvilke dette krav trådte i kraft den 1. juli 1998. Fra den 1. januar 2000 vil alle EU-fiskerifartøjer med en længde på over 20 m være forsynet med dette kontroludstyr. Fra samme dato skal også tredjelandsfartøjer, som fisker i EU-farvande, være forsynet med det pågældende udstyr.

I begyndelsen af 1999 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til forordning om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ” (KOM(99)70 af 19.2.1999). Forslaget blev drøftet for første gang på fiskeriministrenes møde i Rådet i marts måned.

Der har været adskillige udvekslinger af fiskeriinspektører mellem medlemslande og tredjelande beliggende omkring Nordsøen, hvori også fiskeriinspektører fra Kommissionen har deltaget. Disse udvekslinger har givet inspektørerne kendskab til andre parter inspektionsprocedurer og -metoder og har forbedret kommunikationen mellem myndighederne gennem etablering af personlige kontakter.

Ekspertes fra EU, Norge og Færøerne har afholdt bilaterale og trilaterale møder og er også mødtes inden for Kommissionen for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) for at drøfte spørgsmål om kontrol og gennemførelse af bevarelsesforanstaltninger. Der er sket betydelige fremskridt med hensyn til udveksling af oplysninger om landinger fra egne fartøjer. Alle parter har arbejdet sammen om at etablere et edb-system til udveksling af data i NEAFC-regi. Systemet vil kunne tages i brug i nær fremtid og vil kunne benyttes til bilateral dataudveksling.

EU og Norge har over for hinanden forpligtet sig til at styrke kontrollen inden for makrelfiskeriet. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på landingsprocedurer og specielt vejning af landet fisk.

8. VIDENSKAB, TEKNOLOGI OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

(Afsnit 12, 13, 14 og 15 i konklusionerne)

I den reviderede forordning om tekniske foranstaltninger, som blev vedtaget af Rådet i marts 1998, forpligter medlemslandene sig til, når de ansøger om midler fra Kommissionen i 1998, 1999 og 2000, at prioritere forsøgsprojekter, som vedrører kvadratmaskepanelers eller andre anordningers egnethed til at øge trukne redskabers selektivitet. Kommissionen er forpligtet til at prioritere finansieringen af sådanne projekter.

Kommissionen stiller midler til rådighed for undersøgelser, der er relevante for alle aspekter af den fælles fiskeripolitik, herunder navnlig videnskabelige prøvetagningsprogrammer for relevante fiskerier. I 1999-indkaldelsen af forslag blev det specificeret, at undersøgelser vedrørende torsk eller rødspætter vil blive foretrukket i forbindelse med Nordsøen.

I 1998 forelå slutrapporten om det såkaldte Impact-projekt. Rapportens titel er: Effekterne af forskellige former for fiskeri på de benthiske økosystemer i Nordsøen og Det Irske Hav. Dette forskningsprojekt er blevet finansieret af EU. Rapporten er blevet forelagt ICES til videnskabelig evaluering og forvaltningsrådgivning.

9. INFORMATION OG MEDVIRKEN

(Afsnit 16, 17 og 18 i konklusionerne)

Rækken af regionale møder om forvaltningen af visse fiskerier blev videreført i hele 1998 og begyndelsen af 1999. Deltagerne i disse møder var de regionalt involverede medlemslande, industrien, videnskabsmænd og økonomer. Der blev afholdt tre sådanne møder i 1998/99. Emnerne var fladfiskerier i Nordsøen, pelagiske fiskerier i det nordøstlige Atlanterhav og demersale fiskerier i Det Keltiske Hav og den vestlige del af Kanalen. Disse møder var opfølgingsmøder i forhold til dem, der var blevet afholdt tidligere om samme emner, og som var blevet evalueret af Kommissionen i en meddelelse (KOM(1998) 145 af 18.3.1998).

I 1998 igangsatte Kommissionen en række uformelle møder med ikke-statslige organisationer (NGO'er), som tidligere har udtrykt interesse for fiskeri. Det drejer sig både om miljøorganisationer og organisationer, som arbejder med udviklingslande. Formålet med disse møder er at informere NGO'erne og at få oplysninger om deres holdninger.

10. YDERLIGERE INTEGRATION AF FISKERIER OG MILJØPOLITIK

(Afsnit 19 og 20 i konklusionerne)

Kommissionen har bedt sin Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri om at udarbejde et arbejdsprogram for forskning i fiskeriets biologiske effekt. Programmet bør fastlægges i løbet af 1999.

Kommissionen følger den internationale udvikling med hensyn til forsigtighedsprincippet. Kommissionen har deltaget i møder, som bl.a. ICES, NAFO og NASCO har afholdt om dette emne. Kommissionen agter af evaluere resultaterne af disse møder.

I februar 1999 deltog EU i FAO's Fiskerikomité (COFI), hvor man vedtog de internationale handlingsplaner for en reduktion af utilsigtet fangst af havfugle ved langlinefiskeri, for bevarelse og forvaltning af hajer og for styring af fiskerikapacitet. Et andet emne, som blev drøftet i COFI var resultatet af FAO's tekniske samråd om muligheden for at opstille retningslinjer for øko-mærkning af fiskerivarer. Dette samråd, som EU deltog i, fandt sted i oktober 1998.

I februar 1998 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om Det Europæiske Fællesskabs biodiversitetsstrategi (KOM(1998)0042). I denne strategi opstilles der bl. a. specifikke mål for en integrering af biodiversitetshensyn i EU's fiskeripolitik og instrumenter. Strategien vil blive efterfulgt af udarbejdelsen af en særlig handlingsplan for fiskeri og biodiversitet, som vil blive forelagt Rådet og Europa-Parlamentet i år 2000.